

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/149/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014201213
Dátum vydania rozhodnutia: 21.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014201213.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: PhDr. U. S., PhD., nar. XY, bytom T., zastúpeného advokátkou JUDr. Annou Tarabčákovou, so sídlom Krivá 18, 040 01 Košice, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 6Sd/90/2014-22 zo dňa 04. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie p r e r u š u j e do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o návrhu o súlade ustanovenia § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov s článkom 39 ods. 1 a článkom 55 ods. 1 Ústavy.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 6Sd/90/2014-22 zo dňa 04. marca 2015 potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XY zo dňa 12.09.2014 a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Preskúmaným rozhodnutím číslo XY zo dňa 12.09.2014 odporkyňa podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku s odôvodnením, že v období pred vznikom invalidity, t.j. pred 07.03.2014 nezískal potrebný počet rokov (najmenej 15 rokov) obdobia dôchodkového poistenia. Uviedla, že pred vznikom invalidity získal 4139 dní, t. j. 11 rokov a 124 dní dôchodkového poistenia, preto nespĺňa jednu z podmienok vzniku nároku na invalidný dôchodok. Odporkyňa súčasne v rozhodnutí, s poukázaním na ustanovenia § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z., uviedla, že obdobie výkonu služby vojaka nie je možné navrhovateľovi hodnotiť pre nárok na invalidný dôchodok, pretože získal obdobie výkonu služby vojaka v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, ktorý mu bol priznaný od 15.11.2005.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že z ustanovení § 70 ods. 1 a 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení vyplýva, že podmienkou vzniku nároku na invalidný dôchodok je, aby poistenec sa stal invalidným pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a tiež, aby

splnil ďalšiu podmienku, a to získal potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia. Konštatoval, že navrhovateľ bol uznaný za invalidného pre 50% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, avšak nedosiahol potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia uvedený v § 72 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, ktorý sa zisťuje z obdobia pred vznikom invalidity. Podľa potvrdenia č. SPOU-OSZ-39.769-5/2014-VZ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie personálnych a sociálnych činností a osobný úrad, odbor sociálneho zabezpečenia zo dňa 27.08.2014, na určenie sumy výsluhového dôchodku bola navrhovateľovi zhodnotená doba služobného pomeru v rozsahu 16 rokov a 231 dní, a to od 02.04.1987 do 30.03.1989 v I. kategórii funkcií - základná vojenská služba, od 01.04.1991 do 31.12.1999 v I. kategórii funkcií - príslušník Policajného zboru a od 01.01.2000 do 14.11.2005 v III. kategórii funkcií - príslušník Policajného zboru. Dospel preto k záveru, že námietka navrhovateľa, že mu nebola započítaná celková doba dôchodkového poistenia, vrátane doby výkonu služby policajta, je neopodstatnená. Zdôraznil, že z ustanovenia § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení nesporne vyplýva, že za obdobie dôchodkového poistenia sa môže považovať iba také obdobie výkonu služby policajta a profesionálneho vojaka, ktoré policajt a profesionálny vojak nezískal v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol mu priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. Navrhovateľovi bolo obdobie výkonu služby policajta podľa potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a podľa rozhodnutia o priznaní výsluhového dôchodku jednoznačne zhodnotené pre nárok na výsluhový dôchodok a preto sa nemôže považovať za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona č. 461/2003 Z.z. Uviedol, že potvrdenie o dĺžke zamestnania a zápočte dôb zamestnania, vystavené Mestom Prešov dňa 28.06.2013, nemožno považovať za taký podklad, na základe ktorého by bolo preukázateľné zhodnotenie obdobia dôchodkového poistenia podľa zákona č. 461/2003 Z.z., keď z neho vyplýva, že ide o potvrdenie o dĺžke zamestnania a zápočte dôb zamestnania pre účely nemocenského poistenia, nie dôchodkového poistenia. Keďže odporkyňa postupovala v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, z rozhodnutia je zrejmé, na základe akých podkladov rozhodovala, akou správnu úvahou bola vedená pri hodnotení týchto podkladov a na základe ktorých právnych predpisov vo veci rozhodla, krajský súd jej rozhodnutie ako správne a zákonné potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Uviedol, že má za to, že splnil i druhú podmienku pre priznanie invalidného dôchodku, nakoľko má celkovo odpracovaných 25 rokov a 57 dní, čo vyplýva i z potvrdenia posledného zamestnávateľa - Mesta Prešov, ktoré potvrdenie konajúci súd odmietol uznať. Mal za to, že výpočet odporkyne preto nezodpovedá skutočnosti. Súčasne podľa neho krajský súd nesprávne vykladá § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z., nakoľko jemu nebol priznaný invalidný výsluhový dôchodok, ani žiaden iný v paragrafe uvádzaný. Z týchto dôvodov považoval skutkový stav veci za nesprávne zistený a právne posúdenie za nesprávne. Navrhol, aby odvolací súd žalobe vyhovel, rozsudok krajského súdu zrušil v celom rozsahu a priznal mu náhradu trov konania.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu na vecnej správnosti svojho rozhodnutia trvala a navrhla rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Podľa § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V inej veci, vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 9So/138/2014 a týkajúcej sa danej problematiky, t.j. potrebnej doby dôchodkového poistenia pre vznik nároku na invalidný dôchodok, Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 29.11.2016 podal na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade ustanovení § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) s článkom 39 ods. 1 a článkom 55 ods. 1 Ústavy.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v

tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd v súlade s § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. konanie o odvolaní navrhovateľa prerušil do rozhodnutia ústavného súdu v konaní o súlade ustanovení § 60 ods. 2 a 3 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení s článkom 39 ods. 1 a článkom 55 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 111 ods. 1 O.s.p., ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 druhá veta O.s.p.).